

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ας ακολουθήσουμε το παράδειγμά της.

Κατ' αυτήν την Κυριακή γινόμαστε μάρτυρες τόσο της συνάντησης του Κυρίου μας με την Σαμαρείτιδα γυναίκα, όσο και του καρπού της συναντήσεως αυτής, που είναι η ανατροπή των κατεστημένων της εποχής, με καταλύτη την μετάνοια και την αφιέρωση της ζωής αυτής της γυναίκας στο έργο του Θεού.

Σε τόπο αμαρτωλό και αιρετικό βρέθηκε ο Κύριος και επιλέγει για να ξαποστάσει Αυτός και οι μαθητές του από την δυσκολία της πεζοπορίας, το φρέαρ του Ιακώβ. Το μεσημέρι, ενώ οι πιστοί μαθητές Του απομακρύνονται από αυτόν, προς το εσωτερικό της πόλεως, προσεγγίζεται από γυναίκα αμαρτωλή, Σαμαρείτιδα. «Δωσ' μου να πιώ», ακούει η γυναίκα αυτή, καθώς προετοιμάζεται για την άντληση του ύδατος. Ορθώνει το βλέμμα και αντικρίζει τον Κύριο και απορεί, «Εσύ είσαι Ιουδαίος και εγώ Σαμαρείτιδα. Πώς μπορείς να μου ζητάς να σου δώσω νερό να πιεις; Επειδή οι Ιουδαίοι αποφεύγουν κάθε επικοινωνία με τους Σαμαρείτες.» Απορία μεγάλη, που κατακλύζει και εμάς. Πώς είναι δυνατόν μέσα στην αμαρτωλότητα του βίου μας, να υπάρξει η παρουσία του Κυρίου; Διότι οι αλυσίδες των παθών θόλωσαν τον νου και χάσαμε κάθε επικοινωνία μαζί Του, είτε από πνευματική αδυναμία, είτε από πλανεμένη επιλογή, κρίνοντας ότι Αυτός δεν αποτελεί την λύτρωση από τα βάσανα της σύγχρονης πραγματικότητας. Το σχέδιο της Θείας Πρόνοιας όμως, ανατρέπει και το κατεστημένο της εποχής εκείνης και τους νόμους που νομίζουμε ότι διέπουν την ζωή μας σήμερα.

«Όποιος πίνει απ' αυτό το νερό θα διψάσει πάλι· όποιος όμως πει από το νερό που θα του δώσω εγώ δε θα διψάσει ποτέ, αλλά το νερό που θα του δώσω θα γίνει μέσα του μια πηγή που θ' αναβλύζει νερό ζωής αιώνιας». Η Σαμαρείτιδα αφουγκράζεται τα ρήματα του Κυρίου και αρχίζει να αντιλαμβάνεται την ύπαρξη μιας πραγματικότητας, που η πώρωση της ψυχής δεν της επέτρεπαν, άλλοτε, να αντικρίσει. «Κύριε, δός μοι τοῦτο τό ὕδωρ», αναφωνεί η γυναίκα. «Κύριε, δώσ' μου αυτό το νερό για να μη διψάω, κι ούτε να έρχομαι ως εδώ για να το παίρνω». Αναγνωρίζει, πλέον

ποιος είναι ο δικός της προορισμός και τον αποζητά η καρδιά της. Μια καρδιά αμαρτωλή, που ακόμα και τώρα, με κάποια πονηριά λογίζεται πως θα απαλλαγεί από τον κόπο της καθημερινής διαδρομής προς το πηγάδι.

Αυτές οι διψασμένες, όμως αμαρτωλές καρδιές, είναι η ειδικότητα του Δοτήρα των αγαθών, του Κυρίου ημών Χριστού. Σε αυτόν, εξομολογείται η γυναίκα τα σαρκικά της πάθη και ως καθαρό δοχείο είναι πια έτοιμη να δεχθεί το ύδωρ της αιώνιας ζωής. Η αναγνώριση του αμαρτωλού βίου, η ταπείνωση, η μετάνοια, η εξομολόγηση μετατρέπουν την ίδια, όντως, σε πηγή ζωηφόρων υδάτων, σε φλογερό Ισαπόστολο. Με τις ενέργειές της φέρνει τους αιρετικούς συμπολίτες της στην αληθινή πίστη και αργότερα ταξιδεύει στην Αφρική και τη Ρώμη, αφιερώνοντας τον εαυτό της στην διάδοση του Ευαγγελίου. Εκεί αξιώνεται του μαρτυρικού στεφάνου η πρώην Σαμαρείτιδα γυναίκα, η Αγία Φωτεινή η Ισαπόστολος. Ας ακολουθήσουμε το παράδειγμά της, ας είμαστε καθαρά δοχεία, ώστε να δεχόμαστε τα δώρα της ουράνιας βασιλείας και πηγές αγαθών για τους εν Χριστώ αδελφούς μας!

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Φ. Ν. Θ.

Ιερομόναχος Χρυσόστομος Ζαράρης